

faa vil man ganske sikkert ikke i et følgende Aar gaae bort fra dette Princip, naar de samme Grunde vedblive at være tilstede; forandre Forholdene sig derimod, ophører Trangen for flere eller færre af de paagældende Personer, saa er der ingen Grund til, længere at lade det vedblive, men bliver den ved, saa troer jeg de ad denne Vej kunne have fuldkommen lige saa stor Betryggelse for, at beholde den Understøttelse, de have faaet, som de ville have for at beholde den, de have faaet paa den Maade, som den ærede Rigsdagsmand har foreslaaet.

Sorensen: Det blev dog en mærkelig Forskjel om denne Understøttelse blev bestemt ved Finantsloven, og at faae den bestemt ved en særlig Lov. Dersom man skulde sikkre et saa stort Antal af afgaaede Soldbetjente det, hvorom her er andraget, og hvorpaa Lovforslaget er bygget, nemlig at give dem en taalelig Existens, hvorved de undgaae at komme under Fattigvæsenet, da' er det jo aabenbart, at det ikke kan ssee paa en bedre og bekvemmere Maade end ved et Tillæg til den ifjor givne Lov; herved er Finantsministeren uden Ansvar, herved overlades det ikke til hans Skjøn eller hans Kjendelse at give en vilkaarlig større eller mindre eller slet ingen Understøttelse, hvorved Enkelte kunne fornærmes imod hans gode Villie; men den Trang, som er tilstede, sikkres at blive afhjulpen ved en Lov; og dersom dette ikke sseer, men det derimod overdrages til Finantsministeren, da vil der bestandigen komme her til Rigsdagen Andragender om, at de og de have ikke faaet saa stort et Bidrag, som de eller de, eller have Intet faaet, og Thinget vil bestandigt blive oversvømmet med disse Andragender. Der er ingen bedre Maade at faae Ende paa dette end netop ved en Lovbestemmelse som den her foreslaaede, og som jeg ikke kan indsee, hvorfor Thinget ikke skulde gaae ind paa, da det er deels en saa ubetydelig Finantsag, og deels en saa vigtig Forsørgelsesag for saamange paagældende trængende Familier, der herved kunde reddes fra at falde ind under Fattigvæsenets Forsørgelse.

Scherming: Det har glædet mig at høre, at Finantsministeren selv har erkjendt,

at det var rigtigt at tage Hensyn til de Mænds Stilling, som tidligere have staaet i de militaire Underklasser, men jeg frygter for, at han dog ikke hertil har taget det Hensyn, som der vistnok kunde have været taget, idet han nemlig siger, der er kun 74, medens, saavidt jeg erindrer, dog kun 42 have faaet den højeste Pension, skjøndt man skulde synes, at alle disse 74 maatte have opnaaet den højeste Pension. De havde nemlig eet og samme Udgangspunkt, som hæderligt udtjente Militaire; deres Stilling i Soldvæsenet er givet dem som en Belønning for hæderlig Tjeneste, og den maatte altsaa betragtes som at have skaffet dem idetmindste den højeste Pension, som der var brugelig for disse Classer. Lægger man hertil, at dengang var der et Naadesecretariat, hvorfra Folk, som paa Grund af deres Fortjeneste eller af anden Grund vare saa lykkelige sammesteds at finde nogen Anerkjendelse, kunde faae en Forøgelse i deres Pension, saa synes dette mig ogsaa at burde komme i Betragtning ved Fastsættelsen af Pensionen. Mellem de forskellige Andragender, som have henledet Thingets Opmærksomhed paa denne Sag, har jeg fundet, ligesom jeg selv har indbragt flere, som angaae Soldbetjente under Kjøbenhavn's Sold- og Consumtionsvæsen, der ere affledigede, rimeligviis som en forberedende Foranstaltning til en endelig Ophævelse. Disse Mænd burde, saavidt jeg har kunnet opfatte det, have været affledigede i Genhold til Bestemmelserne af den almindelige Pensionslov for Embedsmænd, da de endnu ikke kunde være affledigede efter Reductionsloven, men de ere dog, forsaavidt jeg har kunnet erfare, ikke affledigede med Hensyn til, at deres Embeder skulle ophøre; der er ikke forbeholdt dem visse Mars Wærtpenge, men deres Gage er strax bleven Pension; saaledes paaatae de idetmindste. Jeg veed ikke, om det er en Misforstaaelse fra min Side, eller om der virkelig her er begaaet en Feil. — De have, som en sideordnet Betragtning for at støtte deres Andragender, endvidere henledet Opmærksomheden paa en Ting, som ved første Dietast synes underlig nok, nemlig, at samtidigen med, at deres Tjeneste ophørte, har man ved Soldvæsenet antaget, i maanedsviis, troer jeg, Betjente